

IŠVADA

2018 m. rugsėjo 12 d.

Vilnius

Dėl Seimo Peticijų komisijos sprendimo

Lietuvos Respublikos Seimo Peticijų komisija (toliau – Komisija) 2018 m. rugsėjo 12 d. posėdyje iš esmės išnagrinėjo Antano Algimanto Miškinio peticiją „Dėl Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo pakeitimo“ ir priėmė sprendimą atmesti joje pateiktą pasiūlymą pripažinti netekusia galios Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo 3 straipsnio 3 dalį: „3. Karšto vandens ruošimas ir tiekimas grindžiami konkurencija vartotojams pasirenkant karšto vandens tiekėją ar apsirūpinimo karštu vandeniu būdą. Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija ir savivaldybių institucijos numato priemones konkurencijai karšto vandens ūkyje skatinti ir užtikrina jų įgyvendinimą.“

Komisija šį sprendimą priėmė, atsižvelgusi į Lietuvos Respublikos energetikos ministerijos pateiktą nuomonę, taip pat manydama, kad esamas teisinis reglamentavimas atitinka Lietuvoje esamą apsirūpinimo karštu vandeniu situaciją, todėl pareiškėjo peticijoje teikiamas pasiūlymas netenkinamas.

Pagal šiuo metu galiojančios redakcijos Šilumos ūkio įstatymo 2 straipsnio 2 dalį egzistuoja trys karšto vandens vartotojų apsirūpinimo karštu vandeniu būdai:

- 1) centralizuotai paruošto karšto vandens kaip kompleksinio produkto pirkimas iš karšto vandens tiekėjo;
- 2) atskiras šilumos karštam vandeniui ruošti pirkimas iš šilumos tiekėjo, o geriamojo vandens karštam vandeniui ruošti pirkimas – iš geriamojo vandens tiekėjo;
- 3) individualus karšto vandens ruošimas jo vartojimo vietoje (bute), naudojant kitus energijos šaltinius (dujas, elektrą, kietąjį kurą) geriamajam vandeniui pašildyti iki higienos normomis nustatytos temperatūros.

Vartotojai, pasirinkę 1-ąjį apsirūpinimo karštu vandeniu būdą, už karštą vandenį atsiskaito pagal karšto (šilumos) vandens tiekėjo vartotojo bute ar kitose patalpose tiekimo–vartojimo ribos vietoje įrengtą karšto vandens apskaitos prietaisą su karšto vandens tiekėju.

Pagal teisės aktų reglamentavimą, apsirūpinant karštu vandeniu 2-uoju būdu vartotojai atsiskaito ne už galutinį produktą, t.y. karštą vandenį, tačiau už kiekvieną produktą, skirtą karštam vandeniui ruošti atskirai, t.y. už geriamąjį vandenį atsiskaito su geriamojo vandens tiekėju, už šilumą karštam vandeniui ruošti – su šilumos tiekėju. Vartotojai, pasirinkę šį apsirūpinimo karštu vandeniu būdą, tiek už sunaudotą geriamąjį vandenį karštam vandeniui ruošti, tiek už sunaudotą šilumą karštam vandeniui pašildyti turėtų atsikaityti su tiesioginiais geriamojo vandens bei šilumos tiekėjais.

Šilumos ūkio įstatymo 15 straipsnyje reglamentuojamas karšto vandens tiekimo organizavimas daugiabučiuose namuose. Vartotojai daugiabučiuose namuose gali Civilinio kodekso 4.85 straipsnyje nustatyta tvarka pasirinkti apsirūpinimo karštu vandeniu būdą arba karšto vandens tiekėją ir sudaryti su juo karšto vandens pirkimo–pardavimo sutartį.

Šiuo metu Lietuvoje karšto vandens tiekimo sistemos skirstomos į vietines, kai vanduo ruošiamas šilumos punktuose, t.y. ten, kur yra vartojamas, ir centralizuotas, kai karštas vanduo paruošiamas centriniame gamybos šaltinyje, pavyzdžiui, grupinėje boilerinėje, ir vartotojams

pristatomas karšto vandens tiekimo tinklais. Karšto vandens ruošimas grupinėse boilerinėse yra išlikęs Panevėžio ir Visagino miestuose ir kai kuriose gyvenvietėse, kur įrengta atvira šilumos tiekimo sistema, todėl galima teigti, kad šiuo metu Lietuvoje yra išlikusi įvairi teisės aktuose nustatyta karšto vandens gamybos ir tiekimo sistema.

Taigi galima daryti išvadą, kad Šilumos ūkio įstatyme nustatytas karšto vandens ruošimas ir tiekimas grindžiami konkurencija, vartotojams pasirenkant karšto vandens tiekėją ar apsirūpinimo karštu vandeniu būdą, numato galimas pasirinkimo alternatyvas apsirūpinant karštu vandeniu, kurių nei vienam išimtinai nėra nustatytas imperatyvus taikymas. Atsižvelgus į tai, galima teigti, kad esamas teisinis reglamentavimas atitinka Lietuvoje esamą apsirūpinimo karštu vandeniu situaciją, todėl pareiškėjo peticijoje pateiktas pasiūlymas pripažinti netekusia galios Šilumos ūkio įstatymo 3 straipsnio 3 dalį yra netenkintinas.

Peticijų komisija, vadovaudamasi Peticijų įstatymo 12 straipsnio 3 dalies ir Seimo Peticijų komisijos nuostatų 28 punktu, siūlo Seimo seniūnų sueigai įtraukti į Lietuvos Respublikos Seimo rudens sesijos darbotvarkę protokolinio nutarimo dėl Peticijų komisijos sprendimo dėl Antano Algimanto Miškinio peticijos projektą.

PRIDEDAMA:

1. Antano Algimanto Miškinio peticijos kopija, 2 lapai.
2. Energetikos ministerijos 2018 m. birželio 26 d. raštas Nr. Nr. 3-1237, 2 lapai.
3. Išrašas iš Seimo Peticijų komisijos 2018 m. rugsėjo 12 d. posėdžio protokolo Nr. 250-P-, 1 lapas.
5. Lietuvos Respublikos Seimo protokolinio nutarimo projektas, 1 lapas.

Komisijos pirmininkas

Petras Čimbaras